

9 marca
o godz. 12
pogrzeb
J. W. Stalina

Oplata pocztowa uliszczona ryczałtem A1

Cena wraz z „Panoramą” 30 gr

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok IX nr 58 (2686)

Łódź, 8 i 9 marca 1953 r.

Niekończący się pochód
pograżonych w boleści ludzi
przechodzi przez Salę Kolumnową
Domu Związków
Naród radziecki
żegna swego Wodza

9 marca 1953 r.
żałoba narodowa
Uchwała KC PZPR
Rady Ministrów
i Rady Państwa

MOSKWA (PAP). Agencja TASS zamieszcza komunikat Komisji dla Organizowania Pogrzebu Towarzysza Stalina. Komisja podaje:

Pogrzeb przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Wissarionowicza Stalina, odbędzie się w poniedziałek 9 marca br. o godzinie 12 w południe.

W bolesnych dniach po śmierci Stalina
lud polski skupia się
wokół swej partii

Przodujący robotnicy
chłopi i młodzież
proszą o przyjęcie
w szeregi PZPR

WARSZAWA (PAP). — Przodujący robotnicy i przodujący chłopci pracujący, przodująca młodzież — zgłaszają się z prośbą o przyjęcie do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W dniach, gdy cały naród zwraca swe serce wokół partii, najlepsi patrioci widzą swe miejsce w szeregach tej kierowniczej siły narodu, aby z jeszcze większą ofiarnością i oddaniem budować socjalizm i walczyć o pokój.

Z prośbą o przyjęcie w poczet kandydatów na członków PZPR zwracają się przodujący murarze, betoniarze, technicy i brzdączyści, budujący osiedle Muranów w Warszawie.

Wśród przodujących robotników zalogi FSO na Żeraniu, którzy zgłosili się do komitetu partyjnego z prośbą o przyjęcie w poczet kandydatów na członków PZPR, znajdują się wiele kobiet. m. in. przodujący monter-lapier, aktywistka ZMP — Halina Tusińska.

Jednym z tych, którzy zgłosili się na kandydatów na członków partii w Pafawagu, jest ofiarny robotnik wydziału W-7, wyrabiający 300 proc. normy — Józef Drózd.

Również wielu przodujących, najbardziej uświadomionych chłopów pracujących, zwraca się do władz partyjnych z prośbą o przyjęcie na członków PZPR.

M. in. z prośbą taką wystąpił matorolny chłop z gromady Zagwizdże, pow. opolski — K. Czajka. Z tej samej wsi zgłosiło się jeszcze 5 innych przodujących chłopów i chłopek, wśród nich aktywistka ZMP — Cecylia Kowal.

Także wiele przodującej młodzieży robotniczej i chłopskiej, studiującej na wyższych uczelniach, pragnie wstąpić w szeregi PZPR.

Komunikat o badaniu anatomo-patologicznym ciała J. W. Stalina

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat o badaniu anatomo-patologicznym ciała J. W. Stalina:

Badanie anatomo-patologiczne wykazało duże ognisko wylewu krwawego, znajdującego się w okolicy węzłów podkorowych lewej półkuli mózgu. Ten wylew krwi zniszczył ważne części mózgu i spowodował nieodwracalne zaburzenia oddychania i krwioobiegu. Poza wy-

lewem krwi do mózgu stwierdzono znaczny przerost lewej komory serca, liczne wylewy krwawe w mięśniu sercowym, w błonie śluzowej żołądka i jelit, miażdżycowe zmiany naczyń, szczególnie silnie zaznaczone w tętnicach mózgu. Procesy te były skutkiem choroby Wypadki badania anatomo-patologicznego w pełni potwierdzają rozpoznanie, postawione przez profesorów, leczących J. W. Stalina.

Dane badania anatomo-patologicznego wykazały nieodwracalny charakter choroby J. W. Stalina od chwili, gdy nastąpił wylew krwi do mózgu. Dlatego też podjęte energiczne zabiegi lecznicze nie mogły dać pozytywnego rezultatu i zapobiec fatalnemu wynikowi.

Minister ochrony zdrowia ZSRR A. F. Tretjakow
Szef Zarządu Leczniczo-Sanitarnego Kremla I. I. Kuperin
Prezes Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. N. M. Aniczukow

Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. M. A. Skworcow

Członek-korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. A. I. Strukow

Członek-korrespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. S. A. Mardaszew

Główny anatomo-patolog Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR prof. B. I. Migunow

Profesor A. W. Rusakow
Docent B. N. Uskow.

Uchwały KC KPZR i Rady Ministrów ZSRR o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Józefa Stalina

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina. Uchwała brzmi:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

Umieścić sarkofag z ciałem J. W. Stalina w Mauzoleum na Placu Czerwonym obok sarkofagu W. I. Lenina.

o budowie Panteonu-Pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o budowie Panteonu-Pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Uchwała brzmi:
Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

W celu uwiecznienia pamięci wielkich wodzów Włodzimierza Iljicza Lenina i Józefa Wissarionowicza Stalina oraz wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i Państwa Radzieckiego, pochowanych na Placu Czerwonym przy murze kremlofskim, zbudować w Moskwie monumentalny gmach — Panteon-Pomnik wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Po ukończeniu budowy Panteonu przenieść doń sarkofag z ciałem W. I. Lenina i sarkofag z ciałem J. W. Stalina, jak również szczątki wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i Związku Radzieckiego, pochowanych przy murze kremlofskim i udostępnić Panteon dla szerokich mas ludzi pracy.

KOMITET CENTRALNY KPZR

RADA MINISTRÓW
ZWIAZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RADZIECKICH

Na wielkim zgromadzeniu w Hali Mirowskiej
zwołanym przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego

lud stolicy złożył hołd pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP). „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości”. Te słowa wyrażające myśli i uczucia wszystkich ludzi pracy wypisane są nad prezydium wielkiego zgromadzenia zwołanego przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Zgromadzenie otwiera w imieniu Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Wiktor Kłosiewicz. Zgromadzeni wstają z miejsc

i minutą ciszy czczą pamięć Józefa Stalina. Chylą się spowite kirem sztandary.

Następnie przemawiają: sekretarz KC PZPR — E. Ochab (fragmenty przemówienia podajemy na str. 2), sekretarz NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — J. Ozga-Michałski, przewodniczący Polskiego Komitetu Obronców Pokoju — J. Iwaszkiewicz, sekretarz ZG Związku Młodzieży Polskiej — T. Wegner.

Rezolucję zgromadzenia od czytuje przewodnicząca ZG Ligi Kobiet — A. Musiałowa.

Do mieszkańców Łodzi

W związku ze śmiercią Józefa Stalina największego bojownika o pokój i postępową ludzkość, Wodza mas pracujących na całym świecie, Łódzki Komitet Frontu Narodowego zwołuje w nie dziele dnia 8. III. 1953 r. o godzinie 10 w hali sportowej „Wiśniarz” na Widzewie przy ul. Armii Czerwonej nr 82-84 ogólnopolskie zgromadzenie dla oddania hołdu Jego pamięci.

Komitet Łódzki Frontu Narodowego wzywa społeczeństwo m. Łodzi do honorowego udziału w zgromadzeniu.

ŁÓDZKI KOMITET
FRONTU NARODOWEGO

Czcząc pamięć Wielkiego Stalina

pójdziemy ku nowym bojom o pokój

i utrwalenie niepodległości naszej ojczyzny

Z przemówienia Edwarda Ochaba na wielkim zgromadzeniu ludu stolicy

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

W obliczu tragicznego nieszczęścia, które spadło na milijony wolności narodów, a wśród nich na nasz naród polski, ludzie pracy całego świata szczególnie mocno odczuwają konieczność jeszcze większego zacieśnienia więzi solidarności międzynarodowej, aby stawić czoło imperializmowi światowemu i zabezpieczyć dalszą realizację pokojowego budownictwa socjalistycznego w krajach demokracji ludowej i budownictwa komunizmu w Związku Radzieckim tak, jak nas uczył wielki, nieśmiertelny Stalin.

Zadne słowa nie potrafią wyrazić ogromu straty, jaką dla narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, dla wszystkich wyzwolonych narodów, dla mas ludowych całego świata stanowi śmierć naszego wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Ale myślą się głęboko imperialistyczny gangster, który z chamską, faszystowską bezczelnością nie kłębując się dawać wrzaskliwy wyraz swej radości z powodu śmierci Wodza mas pracujących, jeśli przypuszczają, że strata która spotkała międzynarodowy ruch robotniczy ułatwi agresorem i podżegaczom wojennym realizację zbrodniczych planów rozpętania nowej wojny imperialistycznej i ujarznienia wyzwolonych narodów.

Śmierć Stalina jest dla każdego uczciwego człowieka, a zwłaszcza dla każdego komunisty nieodpartym nakazem aby zastanowić się nad swą własną pracą, nad zwiększeniem własnego wysiłku w celu umocnienia wielkiego dzieła Stalina, wielkiego międzynarodowego frontu walki o pokój i postęp, o utrwalenie niepodległości wyzwolonych narodów, o okazanie braterskiej pomocy zmagającym się z imperializmem narodom ujarzmonym, o przyspieszenie i jeszcze pełniejsze rozwinięcie budownictwa socjalistycznego i komunistycznego.

W dniach żałoby naród czeski łączy się

jeszcze mocniej z narodem radzieckim

Depesza Klementa Gottwalda i Antonína Zapotockyego

MOSKWA (PAP). Agencja TASS ogłasza liczne depesze kondolencyjne nadesłane z zagranicy w związku ze zgonem Józefa Stalina.

Z Pragi nadeszła następująca depesza:

DO
KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ
PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, RADY
MINISTRÓW ZSRR I PREZYDIUM RADY
NAJWYŻSZEJ ZSRR

Wstrząśnięci bolesną wiadomością o śmierci drogiego Józefa Stalina, przesyłamy Wam wyrazy najgłębszego współczucia w imieniu rządu Republiki Czechosłowackiej, Komunistycznej Partii Czechosłowacji i całego ludu pracującego naszego kraju. Cała ludność naszego kraju przeżywa tę bolesną stratę jako swe największe nieszczęście. Zdajemy sobie sprawę, że pamięć o świetlanej postaci Józefa Stalina, pamięć, której nie zatrzeć nie zdoła zobowiązując nas, byśmy ze wszystkich sił wzmacniali i pogłębiali braterską przyjaźń między narodami Czechosłowacji i Związku Radzieckiego jako rękojmię bezpieczeństwa, siły i szczęśliwej przyszłości naszego kraju, dla którego tak wiele uczynił nieśmiertelny Józef Stalin.

Czcząc pamięć Józefa Stalina klasa robotnicza i cały lud pracujący Czechosłowacji zespoli jeszcze ściślej swoje szeregi, aby bronić przed wszystkimi wrogami wspólnej świętej sprawy pokoju i z jeszcze większym zdecydowaniem podążać naprzód drogą budowy socjalizmu w naszym kraju.

W IMIENIU KOMITETU CENTRALNEGO
KOMUNISTYCZNEJ PARTII CZECHOSŁOWACJI
KLEMENT GOTTWALD

W IMIENIU RZĄDU
REPUBLIKI CZECHOSŁOWACKIEJ
ANTONÍN ZAPOTOCKÝ

Stalin odszedł, ale wbrew rachubom gangsterów z Wall Street, wbrew barbarzyńskim wrzaskom pozbawionych wszelkiej godności i kultury amerykańskich, zachodnio-niemieckich, tytowskich, czy madryckich szekaczków radiowych mocniej niż kiedykolwiek zwały się szeregi wszystkich wolnych narodów, wszystkich ludzi milijonów, wokół Związku Radzieckiego, wokół KPZR.

Stalin umarł, ale żyje i walczy wykuta przez niego i przez Lenina, zahartowana w bojach, okryta chwałą wielka partia komunistów Związku Radzieckiego, żyją i walczą u boku KPZR bratnie partie komunistyczne i robotnicze we wszystkich krajach świata, żyją i walczą setki milionów ludzi pracy w całym świecie, dla których imię Stalina jest sztan darem jedności w boju o wolność i pokój, o niepodległość i socjalizm.

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i trwać będzie poprzez wieki nieśmiertelne dzieło Stalina, rozkwita i przewodzi ludzkości potężny Związek Radziecki, umacnia się międzynarodowy obóz pokoju i postępu, potężny front narodów, natchnionych słowami i nauką Stalina, front, o który rozbijają się wszelkie zakusy podstępnych imperialistycznych wrogów.

Przestało bić serce wielkiego Stalina, ale idee stalinowskie żyją w sercach i umysłach setek milionów ludzi, zagrywają nas do walki z wrogiem dają niezłomną pewność naszego ostatecznego zwycięstwa w zmaganiach z imperializmem, w zmaganiach o pokój i niepodległość narodów, o wolność i szczęście człowieka.

Nasze uczucia dla wielkiego Stalina, wierność, Jego nieśmiertelnym naukom wyrażamy najlepiej przez zacieśnienie jedności naszego narodu w walce o pokój i socjalizm, przez skupienie się wszystkich zdrowych i twórczych sił naszego narodu w szeregach Frontu Narodowego, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół jej przewodniczącego, wielkiego Bu-

downiczego Polski Ludowej, wiernego ucznia Stalina, wiernego żołnierza rewolucji — towarzysza Bolesława Bieruta.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez spotęgowanie naszego wysiłku w pracy nad realizacją wielkich zadań Planu 6-letniego, planu budowania fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce, zabezpieczenia rozwoju pokojowego budownictwa, rozwoju wszystkich twórczych sił naszego narodu.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez coraz głębsze i wszechstronniejsze studiowanie Jego nieśmiertelnej nauki, przez coraz lepsze przyswajanie sobie potężnego oręża marksizmu-leninizmu — niezastąpionego naszym oręża ideowego, zabezpieczającego zwycięstwo w walce z faszystwami i imperializmem.

Uczucia polskiego ludu pracującego znajdują wyraz w podejmowaniu i wykonywaniu dodatkowych zobowiązań produkcyjnych przez tysiące robotników, techników i inżynierów, znajdują wyraz w tysiącach depezy i delegacji do ambasad radzieckich z wyrazami czci dla nieśmiertelnego Stalina i najgłębszej przyjaźni dla naszego wyzwoliciela, wielkiego bratniego Kraju Rad. Znajdują wyraz w zgłaszaniu się przodujących robotników, chłopów i młodzie-

ży do szeregów PZPR i ZMP aby tym skuteczniej walczyć o zwycięstwo wielkiej sprawy Stalina, znajdują wyraz w umacnianiu szeregów Frontu Narodowego i w manifestacjach solidarności z całym międzynarodowym obozem pokoju, którego sztandarem jest odkryte wieczystą chwałą imię Stalina.

Polskie masy ludowe w poczuciu odpowiedzialności za losy kraju skupiają się jeszcze bardziej świadomie i zwarcie wokół wielkiego przywódcy naszego narodu, wiernego ucznia Stalina, wiernego syna polskiej klasy robotniczej — towarzysza Bolesława Bieruta

Cały nasz naród, wraz z innymi narodami krajów demokracji ludowej i siłami postępowymi w krajach kapitalistycznych i kolonialnych, skupia się wokół potężnego Kraju Rad, wokół potężnej, zahartowanej w bojach zwycięskiej partii Lenina i Stalina.

Cały nasz naród łączy się z uczuciami braterskiej solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół KC KPZR i rządu radzieckiego.

Czcząc pamięć Stalina, dochowując wierności Jego genialnym naukom skupieni wokół stalinowskiego kierownictwa w kraju i na froncie międzynarodowym — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej ojczyzny, o wolność i szczęście ludzkości, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Lenina i Stalina.

MOSKWA (PAP). „Prawda” z 7 marca br. zamieściła artykuł wstępny pt. „Największa zawartość i jedność”, w którym czytamy m. in.:

W tych ciężkich, pełnych smutku dniach, gdy zabrakło wśród nas wielkiego Wodza i ukochanego Nauczyciela Józefa Wissarionowicza Stalina, partia i naród zespala się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego.

Naród radziecki jest przepojony gorącą miłością do swej ukochanej partii, ponieważ wie, że najwyższym prawem całej jej działalności jest służenie interesom narodu.

Słuszność polityki naszej partii potwierdzona została przez dziesięciolecie walki. Polityka partii zapewniła epokowe zwycięstwa socjalizmu w ZSRR, Narodów Związku Radzieckiego krocząc nie zachwianie drogą wytkniętą przez tę politykę odnoszą pod wypróbowanym kierownictwem partii wciąż nowe sukcesy w budownictwie komunistycznym.

„Nasza potężna ojczyzna — mówił towarzysz G. M. Malenkov w referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego na XIX Zjeździe Partii — jest w rozkwicie swych sił i zmierza ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania w pełni komunistycznego społeczeństwa. Bogactwa naturalne Kraju Rad są niewyczerpane. Nasze państwo udowodniło, że zdolne jest do wykorzystywania tych ogromnych bogactw na pożytek mas pracujących. Naród radziecki do widzi, że ume budować nowe społeczeństwo i śmiało patrzy w przyszłość.

Na czele narodów Związku Radzieckiego stoi wypróbowana i zahartowana w bojach partia, która niezłomnie realizuje politykę leninowsko-stalinowską.

Plany partii na przyszłość, określające perspektywy i drogę naszego marszu naprzód, opierają się na znajo-

Największa zawartość i jedność

Artykuł wstępny „Prawdy”

mości praw ekonomicznych, opierają się na nauce o budowie społeczeństwa komunistycznego, którą rozwinął Towarzysz Stalin.

Przedmiotem szczególnej troski Partii Komunistycznej Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego jest dalsza poprawa dobrobytu materialnego wszystkich warstw ludności — robotników, kolejarzy, inżynierów, inteligencji. Nieprzerwany wzrost całej produkcji społecznej w naszym kraju, stałe doskonalenie jej na bazie najwyższej techniki podporządkowane są maksymalnemu zaspokojeniu stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa. Takie jest podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu, odkryte przez Towarzysza Stalina i całą działalność partii i rządu w dziedzinie kierowania państwem wypływa z wymogów tego prawa.

Z całą stanowczością i konsekwencją Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego i rząd radziecki prowadzą politykę utrzymania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami.

Taka jest nasza polityka zagraniczna i polityka ta jest niewzruszona!

Wypływa ona z samej istoty radzieckiego państwa socjalistycznego, wypływa z panującej w naszym kraju socjalistycznej ideologii równouprawnienia i przyjaźni narodów oraz proletariackiego internacjonalizmu.

Wierne sztandarowi internacjonalizmu proletariackiego, narody ZSRR rozwijają i umacniają braterską przyjaźń z wielkim narodem chińskim,

Depesze kondolencyjne

DO
KOMITETU CENTRALNEGO
WSZECHZWIĄZKOWEGO LENINOWSKIEGO
KOMUNISTYCZNEGO ZWIĄZKU MŁODZIEŻY
MOSKWA

Młodzież polska wstrząśnięta do głębi śmiercią Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina łączy się z Wami w wielkim bólu i żałobie.

Towarzysz Józef Wissarionowicz Stalin genialny kontynuator nauki Marksa — Engelsa — Lenina, Budowniczy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego poświęcił swe płomienne życie walce o wyzwolenie ludzkości i wskazał jej drogę do zwycięstwa komunizmu.

Imię Stalina żyje i żyć będzie na wieki w sercach naszej młodzieży jako symbol ofiarnego, bezprzykładnego i całkowitego oddania najszlachetniejszej sprawie walki z wyzyskiem, ciemnotą i wstecznością, walki o szczęście całej ludzkości.

Młodzież polska zawdzięcza Towarzyszowi Stalinowi — twórcy i organizatorowi zwycięstw narodów radzieckich, ukochanemu Przyjacielowi narodu polskiego, wyzwolenie swojej ojczyzny, swe wolne i szczęśliwe życie.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na zawsze symbolem niewzruszonej wieczystej przyjaźni narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego.

Natchniona nieśmiertelną ideą Wielkiego Stalina młodzież polska jednocząc się wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przewodniczki narodu, kierowanej przez wiernego ucznia Stalina — towarzysza Bolesława Bieruta, podwoi swe wysiłki w walce o rozkwit naszej ojczyzny, o braterstwo i jedność całego obozu pokoju skupionego wokół wielkiego Związku Radzieckiego, o zwycięstwo socjalizmu w świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

DO
ANTYFASZYSTOWSKIEGO KOMITETU
Kobiet RADZIECKICH
MOSKWA

W imieniu milionów kobiet polskich, głęboko wstrząśniętych nieszczęściem, jakie spotkało naród radziecki i całą postępową ludzkość łączy się z Wami, Drogie Siostry i Przyjaciółki, w głębokim bólu z powodu zgonu genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, nieugiętego Chorążego Pokoju — Józefa Stalina.

W tych ciężkich chwilach pragniemy Was zapewnić, Drogie Siostry, że kobiety polskie wyteżą wszystkie swe siły w walce o pokój i socjalizm, w walce o realizację nieśmiertelnych idei Wielkiego Stalina.

PRZEWODNICZĄCA ZARZĄDU GŁÓWNEGO
LIGI KOBIEC
ALICJA MUSIAŁOWA

ministwów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i niezłomności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

W tych dniach, gdy naród nasz pogrążony w głębokim bólu, lecz pełen nieugiętego hartu ducha i niezłomnej wiary w swe siły zespala się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego, Komitet Centralny KPZR, Rada Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powzięły na wspólnym posiedzeniu uchwałę przewidującą szereg ważnych zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego. Zarządzenia te zmierzają do tego, aby nie dopuścić do jakiegokolwiek zakłócenia w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych.

Wychowani przez Towarzysza Stalina jego wierni uczniowie i współbojownicy zapewnią stanowcze i konsekwentne wcielenie w życie ustalonej przez partię polityki wewnętrznej i zagranicznej, odpowiadającej żywotnym interesom narodu.

Dzieło Lenina — Stalina jest w pewnych i mocnych rękach.

Pod wypróbowanym kierownictwem Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego naród nasz będzie nadal niezachwianie kroczył naprzód pełną chwałą drogą zwycięstwa wytyczonej przez Towarzysza Stalina, mobilizując wszystkie swe siły i energię twórczą do realizacji wielkiego dzieła budowy komunizmu w naszym kraju. Nieśmiertelne imię drogiego i ukochanego Józefa Wissarionowicza Stalina żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Wielki i wspaniały program budowy komunizmu w ZSRR, program, w który Towarzysz Stalin uzbroił partię i cały naród radziecki, będzie wcielony w życie.

BĘDZIE ZAWSZE Z NAMI

Masy pracujące Polski wiedzą, że ich historyczne przeobrażenia społeczne, wyzwolenie z jarzma obszarników i kapitalistów, zdobycie władzy przez lud pracujący i umocnienie państwa ludowego, olbrzymie osiągnięcia w budowie nowego życia —

wiążą się nierozdzielnie z braterską pomocą narodów radzieckich, z serdeczną troską i ojcowską opieką woźdźdża i genialnego nauczyciela mas pracujących całego świata, Wielkiego Przyjaciela naszego narodu — Józefa Stalina.

(Z odezwy KC PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa z dnia 6 marca 1953 r.)

Generalissimus, Stalin na Kremlu w r. 1948

Na wiadomość o chorobie Stalina

Było to w Domu Robotnika, kiedy Po drugiej zmianie schodzą się dziewczęta
Słuchać odczytu i wiąże się z wierszem
Wspomnienie pracy tak ściśle jak płótno
Pod czułą ręką przodujących tkaczek.

Nie chciały wierzyć smutnej wiadomości.
„Czy jest to prawda? Stalin zachorował?”
Nieruchomiejąc, dech wstrzymując w piersi
Pytały z bólem i z ogromną troską...

Odpowiadając dobierałem słowa
Nielatwe, ciężkie... Stało się w świetlicy
Tak bardzo cicho, że słyszałeś drżenie
Wargi, trąconej hamowanym płaczem,
Ze ruch słyszałeś ręki uniesionej
W porywie, żebybiec z pomocą, żeby
Stanąc przy łóżu i dać z siebie wszystko,
Wszystko dla Niego...

Gdy skończyłem mówić,
Ta cisza trwała dalej Szmer najbliższy
Nie zmącił chwili surowej boleści...
I tylko Jego oddech było słychać
I Jego tętno, przy którym dziś czuwa
Świat prostych ludzi, cierpiący do głębi,
Lecz nie złamany w walce i w nadziei.

GRZEGORZ TIMOFIEJEW

Światło pokoju

Człowiek, w którego oknie światło
do późnej nocy płonie,
życie ziemi — zblakanej tratwy —
czuwaniem swoim chroni.

Światło, które z okna na Moskwę
i świat strumieniem chłubi —
odbiera sercu ludzkiemu troskę
o dom i dziecka uśmiech

W tym oknie pod wieżami Kremla
światło nie gaśnie,
póki nie spocznie zmęczona ziemia
i póki ty nie zaśniesz

Za ciebie, za was, za nas wszystkich
to światło czuwa.
Już dłonie nie drżą jak olch listki,
o nocy, gdy mrokiem skuwa.

Myśl się nie płoszy, serce nie boi,
nie łamie głos się,
kiedy w tym oknie światło pokoju
płonie i rośnie.

JAN KOPROWSKI

5. III.
1953

Ja nie jestem członkiem Twojej Partii,
Komunistą, krew z krwi bolszewików,
Lecz dziś milczę i milczę jak martwy
I nie umiem z płuc wyszarpnąć krzyku.

Ja nie byłem, jak proletariusze,
Udręczonym i poniewieranym,
Lecz dziś drżalem jak maszt w zawierusze
Ramionami wichru omotany.

Gdzieś w głębinie serca ukrywałem
Promyk wiary dziecięco naiwnej,
Ze śmierć z Twoim nie spotka się ciałem
I że ono nigdy nie ostygnie.

Jutro przyjdzie agitator z Partii,
Powie głosem drgającym z rozpaczą
Żeś nie umarł, bo pełnimy warty
W służbie życia, któreś Ty wyznaczył!

Jutro w ciszy nabrzmiałej boleścią
Na tysiącach Akademii w świetle
Megafony fabryczne obwieszczą
Twój Testament i Twoje Stulecie.

JERZY MILLER

Testament

Umarł człowiek. Zostały myśli,
zostały czyny — światło naszych dziejów.
Wyklęte ludy ziemi łączą się coraz ściślej
w Jego imię — imię nadziei.

Nazywa się milion, bo dla milionów
jest natchnieniem ich wiary i męstwa
w walce, która się toczy o zrab wspólne domu
w Jego imię — imię zwycięstwa.

Otwierają głąb ziemi, ujarzmiają wody
uczni, artyści, ludzie prości,
rozkazują siłom przyrody
w Jego imię — imię przyszłości.

Ludy, które budują, ludy, które tworzą,
w Jego rozum i wolę się zbroją,
stają pod sztandarami jak pod jasną zorzą
w Jego imię — imię pokoju.

Powiedział: — Pokój będzie zachowany,
jeśli ludy jego sprawę wezmą w ręce.
Oto Jego testament Ręce zaciskamy.
Podnosimy. Nie trzeba słów więcej.

MARIAN PIECHAŁ

Stalin z Maksymem Gorkim w Moskwie w r. 1931

Wcielając w życie Jego nauki,
wzmacniamy nieustannie zwartość,
siłę i jedność naszego narodu w walce
o pokój i socjalizm!

Codzienną twórczą i ofiarną pracą
rozwijamy naszą planową gospodarkę
narodową — podstawę wzrostu
dobrobytu i kultury całego ludu
pracującego!

Otoczajmy troską i miłością Wojsko
Polskie — wierną straż naszych
granic i wolności naszej ojczyzny!

Wzmacniamy nieustannie czujność
wobec wszelkich nieczemnych
zakusów imperialistycznych podżę-

gaczy wojennych — wrogów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa
ludowego — ostoi naszej niepodległości,
a zarazem ważnego i niezłomnego
ogniwa światowego obozu pokoju,
którego sztandarem jest Stalin!

Z imieniem Stalina, uzbrojeni w
Jego naukę, łamiąc opór wrogów i
zacieśniając więź braterstwa z
narodami ZSRR kroczyliśmy zwycięsko
na przód pod przewodnictwem klasy robotniczej
i jej partii do ugruntowania
naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu!

(Z odezwy KC PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa z dnia 6 marca 1953 r.)

Józef Wissarionowicz Stalin (Dżugaszwili)

Droga życia i walki

Urodził się 21 grudnia 1879 roku w mieście Gori, gubernii tyfliskiej. Ojciec jego, Wissarion Iwanowicz, narodowości gruzińskiej z pochodzenia chłop ze wsi Didi-Lilo, gubernii tyfliskiej, był z zawodu szwecem, następnie robotnikiem w fabryce obuwia Adelchanowa w Tyflisie. Matka — Katarzyna Georgiewna, pochodziła z rodziny chłopów pańszczyźnianego Geladze we wsi Gambareuli.

Pierwsze lata działalności rewolucyjnej Stalina przypadają na okres powstania i formowania się partii bolszewickiej w Rosji. Miała to być partia nowego typu. Musiała mieć jasno i wyraźnie wypisaną na swym sztandarze: walka o władzę robotniczą — o dyktaturę proletariatu; musiała wychowywać „awangardę proletariatu, która potrafi wziąć władzę i przeprowadzić cały lud do socjalizmu, organizować nowy ustrój i nadawać mu kierunek, być nauczycielem, kierownikiem, wodzem ogółu mas pracujących i wyzwolicielnym w organizowaniu ich życia społecznego bez burżuazji i przeciw burżuazji!” (Lenin).

Na zdjęciu: wnętrze domu w Gori, w którym urodził się Józef Stalin. CAF

Inicjatorem, kierownikiem i duszą całej działalności zmierzającej do stworzenia takiej partii był Lenin. Nie wiele było w owym okresie działaczy, którzy szli za Leninem, a jeszcze mniej takich, którzy w całej pełni rozumieli jego idee. Ale tym, który najbardziej, najlepiej i bez wahań przyswoił sobie idee leninowskie, był Stalin.

Pierwsze walki na Kaukazie

Stalin, podobnie jak Lenin, rozpoczął swą działalność od walki z ugodyncami, którzy zaśmiecali ruch robotniczy burżuazyjnymi i drobniomieszczańskimi poglądami, odwracali uwagę robotników od najważniejszego w owym okresie zadania — walki o obalenie caratu i przygotowania gruntu do walki o socjalizm. W latach 1898 — 1900 Stalin stoi na czele rewolucyjnej mniejszości gruzińskiej, organizacji socjaldemokratycznej „Mesame-Dasi” i prowadzi zaciętą walkę przeciwko ugodyncom.

Józef Stalin w wieku lat 17. CAF

Na zdjęciu: Józef Stalin (fotografia z roku 1900). CAF

Kiedy w grudniu 1900 roku zaczęła wychodzić „Iskra” leninowska, Stalin stanął całkowicie na jej stanowisku.

Niespełna rok później, od września 1901 roku, zaczęło wychodzić pierwsze nielegalne gruzińskie pismo socjaldemokratyczne, które konsekwentnie krzewiło idee leninowskiej „Iskry”. Pismo się nazywało „Brdzola” („Walka”), a jego założycielem i kierownikiem był Stalin.

W „Brdzole” i w szeregu innych rewolucyjnych pism gruzińskich owego okresu Stalin wydrukował wiele artykułów, w których rozwijał idee leninowskie, pomagał Leninowi założyć ideologiczny fundament partii marksistowskiej w Rosji.

Na początku 1902 roku Stalin osobiście założył nielegalną drukarnię w Batumie, kierował strajkami w fabrykach batumskich i 9 marca 1902 roku zorganizował słynną demonstrację polityczną robotników Batumu.

Ponad sześć tysięcy robotników z czerwonymi sztandarami, z hasłami „Niech żyje wolność”, „Precz z caratem!” wyszło na ulicę.

Na czele demonstrantów szedł 23-letni Stalin, który już wówczas — znany pod pseudonimem partyjnym „Soso” — był pierwszym wodzem robotników Kaukazu. Demonstracja batumska dała początek fali politycznych demonstracji i wystąpień robotników i chłopów na Kaukazie i całym południu Rosji.

W latach rewolucji 1905 — 1907 Stalin osobiście kieruje walkami rewolucyjnymi na Kaukazie. Wbrew ugodyncom — męszewikom głosi i realizuje bezpośrednio w praktyce leninowską ideę hegemonii proletariatu w rewolucji, wciągając do ruchu przeciwko panom feudalnym i caratowej maszy chłopskiej. Uporczywie, wbrew ugodyncom nawołuje robotników do zbrojenia się i przygotowania powstania zbrojnego.

W latach 1907 — 1914

Cały okres historyczny lat reakcji (1907—1912) i nowego przypływu ruchu rewolucyjnego (1912—1914) w Rosji wypełnia walka o zachowanie wiary mas w rewolucję, w jej nieuchronność oraz walka przeciwko likwidatorom o utrzymanie, rozbudowę, wzmocnienie sztabu tej rewolucji — nielegalnej partii.

W okresie tym Stalin obok Lenina wystąpił jako najwybitniejszy organizator partii bolszewickiej. Lenin kierował partią z zagranicy, Stalin — bezpośrednio w Rosji. Od roku 1910 jest on pełnomocnikiem KC na Rosję; w roku 1912 na konferencji praskiej zostaje zaocznie wybrany do KC z jego też inicjatywy zgodnie ze wskazaniami Lenina został założony 5 maja 1912 roku główny organ partii bolszewickiej, gazeta „Prawda”, która odegrała ogromną rolę w przygotowaniu partii i mas do rewolucji. „Prawda” 1912 roku — to założenie fundamentu pod zwycięstwo bolszewizmu w roku 1917” (Stalin).

Zandarmi carscy od samego początku wyczuli, jak niebezpiecznego wroga mają w osobie Stalina. Ciągłe go tropią, wielokrotnie aresztują, osadzają w więzieniu, zsyłają. Ale nic nie jest w stanie przerwać działalności rewolucyjnej Stalina. Z murów więzienia nie przestaje pisać odezw, artykułów, kierować ruchem, z miejsc zesłania ucieka przy pierwszej możliwości, zjawia się tam, gdzie partia Go najbardziej potrzebuje.

W latach 1902—1917 Towarzysz Stalin był wiele razy aresztowany i zsyłany, trzykrotnie ucieka z syzki.

Przed Wielkim Październikiem

Józef Stalin i Władysław Mołotow w redakcji Centralnego Organu SDPRP „Prawda” w rozmowie z piotrogodzkiimi robotnikami. Obraz malarza K. Fiozenowa. CAF

Rewolucja lutowa 1917 roku zastaje Towarzysza Stalina na zesłaniu. Ale 12 marca Stalin już jest w Piotrogradzie, a 14 marca ukazuje się w „Prawdzie” jego artykuł „O radach delegatów robotniczych i żołnierskich”.

Stalin staje obok Lenina i razem z nim kieruje całą działalnością partii bolszewickiej, konsekwentnie realizuje linię leninowską przygotowania partii i mas do drugiego etapu rewolucji — przejścia od rewolucji burżuazyjno-demokratycznej do obalenia władzy wszystkich wyzyskiwaczy — do rewolucji socjalistycznej.

Stalin jako najwierniejszy uczeń i współbojownik Lenina demaskuje zdradzieckie stanowisko Kamieniewa, Zinowiewa, Rykowa, którzy usiłowali zawrócić partię z rewolucyjnej drogi na manowce ugody z burżuazją.

16 października 1917 roku Komitet Centralny bolszewików powołał do życia ośrodek partyjny do kierowania powstaniem. Na czele tego ośrodka staje Stalin. Wraz z Leninem był Stalin organizatorem Wielkiej Rewolucji Październikowej, wraz z Leninem prowadził klasę robotniczą do rewolucji socjalistycznej. Wraz z Leninem był założycielem pierwszego na świecie państwa socjalistycznego.

Na frontach Rewolucji

Na zdjęciu: Józef Stalin i Feliks Dzierżyński na froncie wschodnim. Obraz Kijaczenki. CAF

Nowy etap historii Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, rozpoczynający się od dojścia bolszewików do władzy, związany jest z nowymi, historycznymi kartami działalności Stalina jako organizatora zwycięstw na frontach wojny domowej, teoretyka partii i wodza narodów ra-

dzieckich, inspiratora i realizatora rewolucyjnych przemian w ZSRR.

Z nazwiskiem Stalina związane są wszystkie zwycięstwa Armii Czerwonej na wszystkich decydujących frontach w latach 1918—1921.

U boku Lenina

Na zdjęciu: Władysław Lenin i Józef Stalin omawiają plan elektryfikacji Rosji. (obraz malarza Naibandiana). CAF

W roku 1922 Stalin na wniosek Lenina obrany został sekretarzem generalnym Komitetu Centralnego Partii.

Pod Jego bezpośrednim kierownictwem dokonano olbrzymiej pracy nad utworzeniem narodowych republik radzieckich i zjednoczeniem ich w jedno państwo związkowe — ZSRR.

Na wniosek Lenina i Stalina 30 grudnia 1922 roku na I Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad powzięto historyczną uchwałę o utworzeniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Genialny kontynuator wielkiego dzieła

„Pod sztandarem Lenina, pod władzą Stalina naprzód do zwycięstwa komunizmu”. CAF

Po śmierci Lenina (21 stycznia 1924 roku) leninowski trzon Komitetu Centralnego oraz cała partia bolszewicka skupiły się wokół Stalina — najwierniejszego i najwytrwalszego kontynuatora dzieła Lenina.

W imieniu partii bolszewickiej Stalin złożył nad trumną Lenina przysięgę, że przykazania jego zostaną wypełnione. W zaciętej walce z trockistami Stalin zespolił partię pod sztandarami leninizmu.

Wydana w 1924 roku praca Stalina „O podstawach leninizmu”, która jest mistrzowskim wykładem i głębokim teoretycznym uzasadnieniem leninizmu, uzbrajała wówczas i uzbraja obecnie rewolucjonistów całego świata w ostry oręż teorii marksistowsko-leninowskiej.

Stalinowska nauka o industrializacji stała się podstawą zwiększonego budownictwa socjalizmu w ZSRR.

W latach 1930—1934 partia bolszewicka w zaciętej walce z agentami burżuazji i międzynarodowego imperializmu — trockistami i bucharinowcami, zrealizowała pod przewodem

Józefa Stalina

Stalina jedno z najtrudniejszych po zdobyciu władzy, historycznych zadań rewolucji proletariackiej — poprowadziła miliony drobnych gospodarstw chłopskich, opartych na własności prywatnej, na drogę kolchozów, na tory socjalizmu.

Realizacja stalinowskich planów industrializacji i kolektywizacji stworzyła najważniejsze przesłanki wszystkich dalszych sukcesów budownictwa socjalizmu oraz przesłanki wspaniałego zwycięstwa Kraju Rad nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej. Stworzyła przesłanki zwycięstwa socjalizmu we wszystkich krajach demokracji ludowej.

Stalin był twórcą pierwszej konstytucji społeczeństwa socjalistycznego uchwalonej 5 grudnia 1936 roku. Konstytucja stalinowska znamionowała wkroczenie Kraju Rad w nowy okres zakończenia budowy społeczeństwa socjalistycznego i stopniowego przechodzenia do komunizmu.

Historyczne, o znaczeniu światowym zwycięże narodu radzieckiego, które przekształciły socjalizm w rzeczywistość, osiągnięte zostały pod kierownictwem Stalina.

Ogromną rolę w ideowym wychowaniu kadr partyjnych Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i wszystkich partii komunistycznych i robotniczych świata odgrywa napisany przez Stalina „Krótki Kurs Historii WKP(b)”, który jest genialnym uogólnieniem doświadczenia dziejów partii bolszewickiej.

Praca Stalina „O materializmie dialektycznym i historycznym”, będąca jednym z rozdziałów „Historii WKP(b)”, jest jednym z największych osiągnięć marksistowsko-leninowskiej myśli filozoficznej.

Stalin uzasadnił możliwość zbudowania komunizmu nawet w warunkach odcienienia kapitalistycznego, rozwinął naukę Marksa - Engelsa - Lenina o państwie, stworzywszy w pełni opracowaną teorię państwa socjalistycznego.

Wielki strateg — pogromca faszyzmu

J. Stalin, K. Woroszyłow i K. Rokossowski na froncie pod Moskwą zimą 1941 r.

W latach najazdu hitlerowskiego Stalin stanął na czele sił zbrojnych ZSRR, na czele walki narodu radzieckiego z faszyzmem.

W najcięższych latach wojny Stalin był źródłem natchnienia dla Armii Radzieckiej, narodu radzieckiego i wszystkich

„Nasza partia i nasz kraj zawsze potrzebowały i będą potrzebowały zaufania, sympatii i poparcia bratnich narodów za granicą.

Cecha szczególna tego poparcia polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej partii przez jakąkolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju.

Gdy w latach 1918 — 1919, w czasie zbrojnej napaści burżuazji angielskiej na Związek Radziecki, robotnicy angielscy organizowali walkę przeciwko wojnie pod hasłem „Ręce precz od Rosji”, było to poparcie, poparcie przede wszystkim walki własnego narodu o pokój, a następnie również poparcie Związku Radzieckiego.

Gdy towarzysze Thorez lub towarzysze Togliatti oświadczają, że ich narody nie będą walczyły przeciwko narodom Związku Radzieckiego, to jest to poparcie, przede wszystkim poparcie walczących o pokój robotników i chłopów Francji i Włoch, następnie również poparcie pokojowych dążeń Związku Radzieckiego. Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia tłumaczy się tym, że interesy naszej partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami miłujących pokój narodów. Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie”.

(Z przemówienia Józefa Stalina na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego).

walczących przeciwko jarzmu hitlerowskiemu narodów świata.

W latach wojny rozwijał on w dalszym ciągu naukę marksistowsko-leninowską.

Wykazał, że źródłem potęgi państwa radzieckiego jest radziecki ustroj socjalistyczny. Towarzysz Stalin wykazał, że patriotyzm radziecki, to patriotyzm nowego typu, patriotyzm wolnego narodu socjalistycznego. Towarzysz Stalin jeszcze bardziej udoskonalił przodującą radziecką wiedzę wojskową.

Opracował on tezę o stale działających czynnikach, które mają decydujące znaczenie dla losów wojny, aktywnej obronie i prawach kontrofensywy, o współdziałaniu poszczególnych rodzajów wojsk i techniki bojowej we współczesnych warunkach wojny.

Pod jego wodzą wojska radzieckie dokonały wspaniałej operacji okrążenia i rozbicia wroga pod Stalingradem, co stało się zwrotnym punktem w przebiegu wojny. Dowodzone przez Stalina armie radzieckie wyparły wroga z ZSRR i wyzwoliły narody Europy spod jarzma hitlerizmu.

Zwycięstwo Armii Radzieckiej stworzyło warunki zwycięstwa ludu w szeregu krajów Europy i Azji. W swym referacie wygłoszonym w 28 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej Mołotow powiedział: „To nasze szczęście, że w trudnych latach wojny Armia Czerwona i naród radziecki prowadził mądry i doświadczony wódz Związku Radzieckiego — Wielki Stalin”.

Natchnienie ludzi radzieckich w walce o opanowanie przyrody

Urzeczywistniany obecnie w ZSRR wielki plan przekształcenia przyrody powstał z inicjatywy Stalina. Setki, tysiące lat ludzkość rozpatrywała przyrodę, warunki geograficzne jako coś, co ciąży nad człowiekiem, wobec czego człowiek zawsze jest bezradny. Dopiero marksizm-leninizm wykazał, że tak nie jest.

I oto pod kierownictwem Stalina rozpoczęto wznoszenie wielkich budowli komunizmu, realizację wielkich planów zmieniających przyrodę całych obwodów i krajów, planów, które coraz bardziej podporządkowują żywiołowi człowiekowi, zmieniają kierunek rzek, znoszą góry, przekształcają pustynie w żyzne pola, pomnażają wielokrotnie możliwości wyżywienia i bogatego życia dla milionów ludzi. Wszystko to już dziś tworzy się w Związku Radzieckim, wszystkim tym kierował do ostatniej chwili życia Stalin.

Stalin — pokój

Imię Stalina stało się symbolem walki o pokój. Bo Stalin — to socjalizm, a socjalizm — to znaczy tworzenie, budownictwo, pokój, to znaczy — wszystko dla człowieka.

Ogromny wkład teoretyczny wniósł Stalin do leninowskiej nauki o imperializmie. Rozwijając tezy Lenina o prawach rządzących w okresie przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu, uogólniając doświadczenie budownictwa socjalizmu w ZSRR, opracował i uzasadnił Stalin wszystkie podstawowe prawa rozwoju ekonomiki socjalistycznej, doprowadził do końca rozpoczęte przez Lenina wielkie dzieło stworzenia ekonomii politycznej socjalizmu.

Prace jego dotyczące kwestii narodowo-kolonialnej są gwiazdą przewodnią dla ruchu narodowo-wyzwoleńczego w krajach kolonialnych i zależnych. Znakomita praca J. W. Stalina „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa”, stworzyła trwałe marksistowski fundament nauki o języku i tworzyła rozwinięta szereg zagadnień materializmu dialektycznego i historycznego.

On wskazał drogę — naprzód do komunizmu!

Na zdjęciu: posiedzenie Biura Politycznego KC WKP(b). (Obraz D. Naibandiana „Dla szczęścia narodu”)

Ukazanie się w przededniu otwarcia XIX Zjazdu KPZR ostatniej pracy Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” stało się wielkim wydarzeniem w życiu nie tylko KPZR, ale i wszystkich partii komunistycznych i robotniczych całego świata, posiada ogromne znaczenie dla całego międzynarodowego ruchu robotniczego.

W pracy tej Towarzysz Stalin wszechstronnie zbadał i nawiązał podstawowe zagadnienia produkcji i podziału dóbr materialnych w społeczeństwie socjalistycznym, wytyczył drogi stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu i wskazał podstawowe warunki tego przejścia.

W pracy tej Towarzysz Stalin naukowo uzasadnił i sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu i podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu.

W pracy tej Towarzysz Stalin wykazał rozpad jednolitego rynku światowego, pogłębienie się kryzysu światowego systemu kapitalistycznego i nieuchronność wojen między krajami kapitalistycznymi.

XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego stał się potężną demonstracją zespolenia się wokół Towarzysza Stalina nie tylko wszystkich narodów Kraju Rad, ale i wszystkich postępowych sił narodów całego świata.

W swym przemówieniu na XIX Zjeździe Towarzysz Stalin wykazał, że umiłowanie własnej ojczyzny — patriotyzm i proletariacki internacjonalizm są nierozdzielne, wskazał, że jedyną siłą, która w naszej epoce potrafi obronić i reprezentować interesy narodu, jest klasa robotnicza i jej partia, wskazał nieuchronność upadku kapitalizmu i zwycięstwa socjalizmu na całym świecie.

Józef Stalin był i pozostanie na wieki sztandarem idei, o której realizację walczą pod przewodnictwem komunistów setki milionów ludzi na wszystkich kontynentach. Idea, która przyswieca klasie robotniczej i ludzkości całego świata, idea, która powiedzie ludzkość do zwycięstwa komunizmu.

Stalin a Polska

WYWIAD UDZIELONY PRZEZ STALINA KORESPONDENTOWI AMERYKAŃSKIEJ GAZETY „NEW YORK TIMES” I ANGIELSKIEJ GAZETY „TIMES” W DN. 4 MAJA 1943 R.

1. Pytanie: „Czy rząd ZSRR życzy sobie silnej i niepodległej Polski po klęsce hitlerowskich Niemców?” Odpowiedź: „Bezwarunkowo życzy sobie”.

2. Pytanie: „Na jakich, z pańskiego punktu widzenia podstawach powinny się opierać stosunki między Polską i ZSRR po wojnie?”

Odpowiedź: „Na podstawie trwałych, życzliwych stosunków sąsiedzkich i wzajemnego szacunku, lub jeżeli tego będzie sobie życzył naród polski — na podstawie sojuszu o wzajemnej pomocy przeciwko Niemcom, jako głównemu wrogowi Związku Radzieckiego i Polski”.

„Nie mogę uważać swojej misji za wypełnioną, póki nie zapewnię narodowi polskiemu i narodowi Ukrainy i Białorusi spokoju, na który zasłużyli swym bohaterstwem” (Z oświadczenia Stalina na konferencji jałtańskiej).

„Sądzę, że układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Związkiem Radzieckim i Polską, który właśnie podpisaliśmy, posiada wielkie znaczenie historyczne.

Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską...

„Stosunki między naszymi krajami obfitowały, jak wiadomo, w ciągu ostatnich pięciu stuleci w elementy wzajemnej nieufności, niechęci i nierzadko otwartych konfliktów zbrojnych. Stosunki takie osłabły obydwoma naszymi krajami i wzmacniały imperializm niemiecki.

Znaczenie niniejszego układu polega na tym, że kładzie on kres i wbiła ostatni gwóźdź do trumny tych dawnych stosunków między naszymi krajami oraz stwarza realną podstawę do zastąpienia dawnych nieprzyjaznych stosunków — stosunkami sojuszu i przyjaźni między Związkiem Radzieckim i Polską”. (Z przemówienia J. W. Stalina przy podpisaniu układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Związkiem Radzieckim i Rzeczpospolitą Polską 21 kwietnia 1945 roku).

PANORAMA

DODATEK NIEDZIELNY „DZIENNIKA ŁÓDZKIEGO“

Łódź, dnia 8 marca 1953 r.

Nr 9 (285)

Kobieta w walce

o równouprawnienie i pokój

W Ameryce żyje około 20 milionów kobiet pracujących, co stanowi 32 proc. całości siły roboczej kraju. Średnie zarobki kobiet pracujących w Stanach Zjednoczonych wyniosły w ub. roku mniej niż połowę przeciętnych zarobków mężczyzn.

Dyskryminacja zarobkowa kobiet przynosi wielkim przedsięwzięciom amerykańskim 5 miliardów 400 milionów dolarów rocznie „oszczędności“ w porównaniu z sumą, którą musieliby wypłacić, gdyby płace mężczyzn i kobiet były równe. Amerykańskie wydawnictwo „Labour Fact Book“ oblicza, że niezamężna kobieta pracująca potrzebuje 50 dolarów tygodniowo, aby utrzymać się na skromnym poziomie. A tymczasem wykwalifikowana prasowiczka w pralni otrzymuje 30 dolarów tygodniowo.

Jeszcze gorsze jest położenie kobiet murzyńskich. Teoretycznie obowiązują te same siatki płac dla kobiet murzyńskich i dla białych, ale w praktyce zarobki ich są poniżej średniego poziomu, a w dodatku uniemożliwia się im jakikolwiek awans. W swojej pracy o sytuacji kobiet amerykańskich Grace Hutchins stwierdza, że kobiety murzyńskie „spełniają najniższe, najbrudniejsze i najgorzej płatne posługi“.

Kobieta amerykańska jest prawie uzależniona od swego męża i we wszystkich wspólnych przedsięwzięciach głos jej męża jest decydujący. Orzeczenie sędziego sądu najwyższego, Whitea, dotyczące prawnego położenia kobiety zamężnej, dobrze charakteryzuje ustawodawstwo amerykańskie: „W czasie trwania małżeństwa uprawnienia żony są w stanie uśpienia“.

Położenie kobiet brytyjskich jest niewiele lepsze. Zdobyte prawa głosu nie przyniosło im faktycznego równouprawnienia. Z siedmiu i pół miliona pracujących kobiet, za ledwie połowa pracuje w przemyśle produkcyjnym. Płace ich są przeciętnie na poziomie dwóch trzecich zarobków mężczyzn. W pracy biurowej najwyższe pensje kobiet równają się najniższym pensjom męż-

czyn. Gdy zainterpelowano rząd konserwatywny dnia 11 lutego rb. w sprawie realizacji obietnicy zrównania płac kobiet i mężczyzn na służbie państwowej, oficjalna odpowiedź brzmiała, że nie pozwalają na to finansowe zobowiązania programu zbrojeniowego.

Dane statystyczne za rok 1951 wykazują, że za ledwie w jednej gałęzi przemysłu na sześć — kierownicze stanowiska zajmują kobiety. Na posadach państwowych, jak np. w służbie dyplomatycznej, objęcie wyższego stanowiska jest dla kobiet brytyjskich zupełnie wykluczone.

Obecnie kobiety w Wielkiej Brytanii zmuszone są do powrotu do zajęć domowych. Żłobki i przedszkola w całym kraju są zamykane i zamężne kobiety nie mogą pracować zarobkowo, ponieważ muszą opiekować się dziećmi.

Życie kobiet amerykańskich i brytyjskich, walczących o sprawiedliwość i równouprawnienie, jest bardzo trudne. Ale stokroć gorszy jest los uciemięzonych i upośledzonych kobiet w krajach kolonialnych. Tam kobiety są często zmuszane groźbą śmierci głodowej do sprzedawania swych dzieci w niewolę, do najniższych posług domowych i do najcięższej pracy na roli.

Kobiety w Afryce, na Malajach, na Filipinach i w uzależnionych gospodarczo Indiach, pozbawione są najprymitywniejszych nawet form opieki lekarskiej; mieszkają one, do przeważnie baraki blaszane, o powierzchni kilku metrów kwadratowych; nie istnieje tam kanalizacja; po wodę muszą chodzić do studni miejskich. Praca tych kobiet jest

W Związku Radzieckim i krajach demokracji ludowej nie ma zawodu niedostępnego dla kobiety. Nazwiska wielu kobiet wypisały się złotymi zgłoskami w życiu politycznym i gospodarczym naszego kraju.

wyzyskiwana bez skrupułów dla wzbogacenia garstki uprzywilejowanych.

Walka o równouprawnienie kobiet w tej części świata, która znajduje się jeszcze pod władzą imperializmu, jest nie rozłącznie związana z walką klasową, z dążeniem do ustanowienia nowego porządku społecznego, który kładąc kres wyzyskowi człowieka przez człowieka, znosi domową niewolę kobiety.

Ten ruch wyzwoleniczy rozwija się i potężnieje. W Ameryce do najdzielniejszych bojowniczek należą takie kobiety, jak Eliabeth Gurley Flynn, która ostatnio została skazana na więzienie za szerzenie hasel demokratycznych, za opozycję wobec narastającego wśród rządzących sfer Stanów Zjednoczonych fašyzmu, za walkę o pokój i za nieustanne nawoływanie do sprawiedliwości dla pracujących kobiet amerykańskich.

Podobną działalność prowadzi w Wielkiej Brytanii Monika Felton, zagrożona procesem o zdradę stanu, ponieważ ujawniła przed narodem brytyjskim prawdę o amerykańskich okrucieństwach na Korei, ponieważ organizuje kobiety żądające zaprzestania działań wojennych na Korei, ponieważ rozumie, iż podlegacie wojenni, to są ci sami ludzie, którzy

Z dzieł Józefa Stalina

O kobietach

„W dziejach ludzkości nie było ani jednego poważnego ruchu wyzwoleniczego, w którym by nie brały żywego udziału kobiety, ponieważ każdy krok klasy uciemięzonej na drodze wyzwolenia oznacza równocześnie poprawę sytuacji kobiet.“

Ruch wyzwoleniczy niewolników w czasach starożytnych, podobnie jak ruch wyzwoleniczy chłopów pańszczyźnianych w czasach nowożytnych, miał w swych szeregach nie tylko mężczyzn, ale i kobiety — bojowniczkę i męczennice, które krwią własną przypieczętowały wierność sprawie ludu pracującego.

Wreszcie obecny ruch wyzwoleniczy proletariatu — najgłębszy i najpotężniejszy ze wszystkich ruchów wyzwoleniczych ludzkości — wyłonił nie tylko bohaterki i męczennice, ale masowy, socjalistyczny ruch milionów kobiet — robotniczek walczących pod wspólnym proletariackim sztandarem.“

(Stalin, Dzieła, tom V, str. 69)

cy której morduje się północno-koreańskie kobiety i dzieci.

Narodowe Stowarzyszenie Kobiet w Wielkiej Brytanii, organizacja obejmująca kobiety wszelkich przekonań politycznych, dążące do równouprawnienia, do demokracji i pokoju, rozszerza zasięg z tygodnia na tydzień. Matki żołnierzy brytyjskich, wziętych do niewoli na Korei, przedstawiają w Izbie Gmin petycje, żądające zawieszenia broni i powrotu wszystkich jeńców wojennych. Kobiety brytyjskie rozumieją, że walka o pokój jest walką o demokrację, a walka o demokrację jest walką o pełne równouprawnienie kobiet.

Kobiety w krajach kolonialnych, pomimo swego upośledzenia, odgrywają ważną rolę w walce o demokrację, równouprawnienie i pokój. 17-letnia dziewczyna afrykańska, Karabo Sello, oskarżona o przekroczenie rasistowskich

zarządzeń segregacyjnych (wsiadła do przedziału zarezerwowanego tylko dla Europejczyków) — oświadczyła burmistrzowi miasta Port Elizabeth, że nie ma zamiaru zaprzestać łamania przepisów rasistowskich. Niedawno opublikowane w Anglii fotografie przedstawiają kobiety Kenii, uroczystie protestujące przeciwko aresztowaniu ich mężów i braci przez imperialistów brytyjskich.

Kobiety świata kapitalistycznego, poświęcając się walce o demokrację i pokój, mogą zmienić oblicze kapitalistycznych społeczeństw i jednocześnie swoje własne upośledzone położenie. Panj Preston z East Ham w Londynie oświadczyła korespondentowi prasowemu: „Słyszę wciąż dookoła kobiety powtarzające: mamy już dość polityki rządu, który nam każe brać udział w wojnach amerykańskich. My kobiety musimy to zmienić!“

George Bidwell

Głos wolnych kobiet

— Wspomnienia dzieciństwa... — westchnęła Bronisława Deka, tkaczka z ZPB im. Dzierżyńskiego. — Lubiły mówić o „wspomnieniach z dzieciństwa“ sentymentalne powieści dla grzecznych dzieci. I w tych to powieściach „wspomnienia dzieciństwa“ były jasne, różowe, sentymentalne — szczęśliwe. Były tam i „krąg rodzinnej lampy“ i „cichy, jasny pokój“...

Nie! Nie takie są wspomnienia z dzieciństwa Bronisławy Deka.

Nie było ani „cichego, jasnego pokoju“, ani „kręgu rodzinnej lampy“. Była nędza, głód, ciemność, wilgoć i chłód. Takie są wspomnienia dzieciństwa tysięcy robotniczek dzieci fabrycznej Łodzi, którą panowie magnaci przemysłowi lubili wobec cudzoziemskich gości zwać „polskim Manchesterem“.

Bezrobocie, krótkotrwała praca, znów długie bezrobocie i znów krótkotrwała praca — oto treść życia łódzkiej rodziny robotniczej.

A kobieta? A matka? A dzieci? Któż troszczył się o los kobiety — robotnicy czy pracownicy umysłowej?

A kobieta wiejska, żyjąca w ciemności i zafobaniu?

— Czym były kobiety wiejskie dawniej przed pierwszą wojną światową i w sanacyjnej Polsce? — powtarza pytanie Halina Bechtowa, dojarka ze spółdzielni produkcyjnej „Pelagia“. — Dopóki kobieta była panną, uważano ją, że tak powiem — za ostatnią z pracujących. Pracowała na ojca, pracowała nie szczerząc ręk, a ojciec jeszcze wymawiał jej: „Karmie cie“. Kiedy wychodziła za mąż — pracowała na męża, pracowała tak, jak kazał jej pracować mąż i mąż wyrzucał jej znowu: „Karmie cie“. Kobieta na wieś była ostatnią z pracujących...

A w mieście — wśród inteligencji? Jaka pozycję zajmowała kobieta?

Owszem — można było spotkać w łódzkiej kawiarni odzianą we wspaniałe futra, obwieszoną złotą i brylantową biżuterią kokotę — żonę „króla bawelny“, czy „króla pończoch“.

— Ale powszechnym zjawiskiem była kobieta zahukana, zapracowana, bez perspektyw, bez możliwości awansu społecznego. Kobieta, której zainteresowania zamykały się w słynnej bismarckowskiej formule trzech „K“ — Kinder, Kirche und Küche... Kobieta, dla której — mimo najwyższych uzdolnień — droga do kierowniczych stanowisk państwowych, czy też kariery naukowej — była na siedem spustów zamknięta.

Mogą na ten temat wiele powiedzieć znane na terenie Łodzi kobiety jak: rektor PWSF prof. dr Hanna Szmuszkowicz, członek PAN prof. dr Natalia Gąsiorowska, wiceprzewodnicząca Prezydium RN Zofia Ciesielska i wiele, wiele innych...

Wyzwolenie polskiej kobiety z jarzma niewoli społecznej jest nierozdzielnie związane ze zwycięstwem klasy robotniczej, z wyzwoleniem

mas pracujących z ucisku i wyzysku kapitalistycznego. Jest związane z imieniem przywódcy Rewolucji Październikowej, z imieniem wielkiego bojownika o wolność i równouprawnienie wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych ludów świata — Józefa Stalina.

„Nie może być, nie ma i nie będzie prawdziwej wolności — mówił Józef Stalin — dopóki kobieta nie zostanie wyzwolona od uprzywilejowania mężczyzny wobec prawa“.

Przełomem w położeniu kobiet polskich jest rok 1945, kiedy wraz z czolgami radzieckimi nadeszła ze Wschodu upragniona wolność dla narodu polskiego, kiedy wyrwano z korzeniami wszelkie ślady nierówności prawnej między kobietą a mężczyzną.

„Do całkowitego wyzwolenia kobiety — pisał Lenin — do rzeczywistego zrównania jej z mężczyzną, potrzeba, by istniała gospodarka społeczna i żeby kobiety uczestniczyły we wspólnej pracy wytwórczej. Wówczas pozycja kobiety będzie taka sama jak mężczyzny... Wiedzę wszystkim, że nawet w warunkach pełnego równouprawnienia utrzymuje się jednak to faktyczne upośledzenie kobiety, ponieważ na jej barki zwała się całe gospodarstwo domowe...“

Myślał o tym genialny wódz mas pracujących Józef Stalin i wskazał właściwą drogę rozwiązania tego problemu:

„Publiczne żłobki, żłobki, ogródki dziecięce — oto wzory tych pierwszych pędów, oto te codzienne środki... które zdolne są faktycznie wyzwolić kobietę i faktycznie zdolne są zmniejszyć i znieść jej nierówność wobec mężczyzny, jeśli chodzi o jej rolę w produkcji społecznej i życiu społecznym...“

— Dziś — powiada tkaczka Bronisława Deka — jakże zmieniło się moje życie i życie milionów robotniczek polskich... Czerpiąc z bogatych doświadczeń narodu radzieckiego, pracując metodą radzieckiego inżyniera Kowalowa, stosując przekazywanie maszyny na styku zmian według systemu Zandarowej, dbając o wysoką jakość produkcji na wzór Czutkicha — wydajność mojej pracy, a co za tym idzie i zarobki są niejednokrotnie znacznie wyższe od zarobków tkaczy-mężczyzn... — Gospodarka spółdzielcza na wsi — ciągnie dalej dojarka Halina Bechtowa — wyzwoliła wiejską kobietę i uczyniła ją samodzielną. Teraz pracuje ona nie na ojca, dopóki jest panną, nie na męża, kiedy jest mężatką — lecz przede wszystkim pracuje dla siebie. Ile i jak zapracuje, tyle otrzymuje.

— Józef Stalin — zwierza się nam była pastuszka wiejska — a obecnie dyrektor ZPPasmanteryjnego, Janina Kalinowska-Szymańska — wpoił w me serce dwa uczucia: nienawiść i miłość. Nienawiść do wszelkich form ucisku i wyzysku człowieka przez człowieka:

(Dalszy ciąg na str. 8)

Wiera Inbier

Głos kobiet radzieckich

Choć jeszcze śnieg okrywa ziemię,
Jak dawniej mróz powietrze ścina
I w przeoranej roli drzemie
Skrytą zielenią ozimina.

To jednak jasność w niebie leży
I wiosną pachnie świeży wietrzyk
A do odległych z nim rubieży
Biegnie kobiecego głosu radziecki.

O siostry za kordonem wrażym,
Przyjmijcie nasze pozdrowienie!
Niech żyje przyjaźń! Na jej straży
Stoiśmy w Maskwie niewzruszenie.

Nas nie rozdziela oceanów,
Ni góry... Głos nasz wszędzie dojdzie.

W walce o pokój razem trwamy,
By dzieci mogły żyć spokojnie.

Niech nie zaznają więcej wojny,
Niech je ominie śmierci fala...
Walczmy o pokój, by wróg zbrojny
Na nowo świata krwią nie zalał.

Walczmy o pokój, aby atom
Nie zniszczył miast w rozkwitłych parkach.
Dajmy zapłatę podżegaczom:
Niech biorą po bankierskich karkach!

Walczmy, by pokój światu nastał
Jak wiosna, którą mamy w miastach.

Przełożył GRZEGORZ TIMOFIEJEW

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości

Akademie w przededniu 8 marca poświęcone pamięci Wielkiego Orodownika sprawy wyzwolenia kobiety

Międzynarodowy Dzień Kobiet — 8 Marca 1953 r. przypadł na okres ciężkiej żałoby. Józef Stalin kontynuator leninowskiej idei wyzwolenia kobiety z wiekowego zacięcia i przyznania jej pełnych praw na równi z mężczyzną — nie żyje. Bólem przepelnione są serca kobiet polskich, tak jak i kobiet Związku Radzieckiego oraz wszystkich postępowych kobiet całego świata.

Kobiety łódzkie dają wyraz swemu smutkowi na akademiach, które odbywają się z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet. Na wszystkich akademiach tak zakładowych jak i odbywających się przy dzielnicowych zarządach Ligi Kobiet, odczytywana jest odezwa Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz odezwa Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do narodu polskiego.

W dniu wczorajszym odbyła się centralna akademia związkowa dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet. Na akademii przybyli aktywiści związkowi Łodzi, kobiety i mężczyźni. Zebrani uczcili pamięć Wielkiego Wodza międzynarodowego proletariatu jednonimutowym milczeniem.

Zebrani na akademii wysłali do ambasadora ZSRR Arkadiusza Sobolewa depeszę kondolencyjną, w której czytamy m. in.:

Hołd pamięci Wielkiego Stalina

złożył łódzki Komitet Frontu Narodowego

Wczoraj odbyło się uroczyste posiedzenie rozszerzonego plenum Łódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, zwołane dla wyrażenia hołdu i uczczenia pamięci Józefa Stalina — genialnego Nauczyciela i Wodza całej postępowej ludzkości.

Zagajając posiedzenie przewodniczący Prezydium Łódzkiego Komitetu Frontu Narodowego rektor AM, prof. E. Paluch m. in. powiedział:

„Wiadomość o śmierci Józefa Stalina jest nie tylko wstrząsającym ciosem dla milijonów Go narodów radzieckich, ale przepaja ona także głębokim bólem serca milionów patriotów polskich i wszystkich ludzi postępu na całym świecie. Odszedł od nas Wielki Przyjaciel Polski, który wskazał nam jak budo-

wać w naszym kraju socjalizm. Wielka i bolesna spotkała nas strata, ale w tych dniach ogromnego smutku jeszcze silniej zwieramy i umacniamy szeregi Frontu Narodowego, wzmagamy wysiłki nad realizacją Jego programu i wskazań.

Nieśmiertelną pamięć Józefa Stalina uczcili uczestnicy plenum minutą ciszy, a następnie w głębokim skupieniu i smutku wysłuchali tekstów odezwy Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Na zakończenie posiedzenia zebra ni wystosowali depeszę kondolencyjną do ambasadora ZSRR w Warszawie, Arkadiusza Sobolewa.

W ich pamięci, w pracy i walce żyć będzie Wielki Stalin.

Prof. dr Natalia Gąsiorowska
członek rzeczywisty i członek Prezydium Polskiej Akademii Nauk

Śmierć Józefa Stalina odczułam tak jak wszyscy robotnicy — jako bolesną stratę. Józef Stalin odszedł od nas. Zabrakło nam Wielkiego Nauczyciela. Pozostały jednak Jego wskazania i z nieśmiertelną siłą będziemy je wprowadzać w życie naszą codzienną pracą.

Helena Targońska
tkaczka
ZPB im. Dzierżyńskiego

W głębokim bólu pochylałam się dziś nad trumną, która zamknęła istotną wielkość naszych czasów. Ale wiemy równocześnie, że każda istotna wielkość przekracza granice śmierci i trwa — historycznie płodna — budując treścią swego twórczego wkładu teraźniejszość i przyszłość świata.

Józef Stalin, który oddał swoje życie walce o dobro człowieka i zwrotnicę historii przestawił na zwycięski socjalizm — zostaje nadal z nami, z trudem świata walczącego o swoje sprawiedli-

Kobiety łódzkie mówią

o wielkim Wodzu i Nauczycielu

W ich pamięci, w pracy i walce żyć będzie Wielki Stalin.

Prof. dr Natalia Gąsiorowska
członek rzeczywisty i członek Prezydium Polskiej Akademii Nauk

Śmierć Józefa Stalina odczułam tak jak wszyscy robotnicy — jako bolesną stratę. Józef Stalin odszedł od nas. Zabrakło nam Wielkiego Nauczyciela. Pozostały jednak Jego wskazania i z nieśmiertelną siłą będziemy je wprowadzać w życie naszą codzienną pracą.

Helena Targońska
tkaczka
ZPB im. Dzierżyńskiego

W głębokim bólu pochylałam się dziś nad trumną, która zamknęła istotną wielkość naszych czasów. Ale wiemy równocześnie, że każda istotna wielkość przekracza granice śmierci i trwa — historycznie płodna — budując treścią swego twórczego wkładu teraźniejszość i przyszłość świata.

Józef Stalin, który oddał swoje życie walce o dobro człowieka i zwrotnicę historii przestawił na zwycięski socjalizm — zostaje nadal z nami, z trudem świata walczącego o swoje sprawiedli-

we, lepsze jutro, o jutro powstanie szeptem pokoju i twórczej pracy.

Prof. dr Natalia Gąsiorowska
członek rzeczywisty i członek Prezydium Polskiej Akademii Nauk

Śmierć Józefa Stalina odczułam tak jak wszyscy robotnicy — jako bolesną stratę. Józef Stalin odszedł od nas. Zabrakło nam Wielkiego Nauczyciela. Pozostały jednak Jego wskazania i z nieśmiertelną siłą będziemy je wprowadzać w życie naszą codzienną pracą.

Helena Targońska
tkaczka
ZPB im. Dzierżyńskiego

W głębokim bólu pochylałam się dziś nad trumną, która zamknęła istotną wielkość naszych czasów. Ale wiemy równocześnie, że każda istotna wielkość przekracza granice śmierci i trwa — historycznie płodna — budując treścią swego twórczego wkładu teraźniejszość i przyszłość świata.

Józef Stalin, który oddał swoje życie walce o dobro człowieka i zwrotnicę historii przestawił na zwycięski socjalizm — zostaje nadal z nami, z trudem świata walczącego o swoje sprawiedli-

we, lepsze jutro, o jutro powstanie szeptem pokoju i twórczej pracy.

Dr Stefania Skwarczyńska
Prof. U. Ł.

Trudno mi pogodzić się z tym, że nie będzie On już wyjaśniał naszych wątpliwości, trudno pogodzić się z tym, że Jego nie ma.

Zostawił nam jednak nieoceniony skarb: przykład swego życia i myśli swych nauk, pokazał drogę, po której mamy iść, nauczył walczyć z wrogiem. Śmierć komunisty oplakuje się walką. Walka o przeobrażenie świadomości człowieka jest naszym najważniejszym obowiązkiem. Będziemy wypełniać ten obowiązek, do którego On nas przygotował, uzbroił i wiodł.

Jadwiga Chojnacka
Dyrektor Państwowego Teatru Powszechnego

Co teraz będzie? — Takie pytanie zadałam sobie na wiadomość o śmierci Józefa Stalina, a po chwili zastanowienia sama udzieliłam sobie odpowiedzi. Stało się dla mnie jasne, że musimy jeszcze mocniej zwrócić uwagę i zwiększyć wysiłki, by prowadzić dalej Jego wielkie dzieło.

Władysława Kowalewska
tkaczka
ZPB im. Dzierżyńskiego

Pracownicy poszukiwani

Inż. agronoma na gospodarstwo 70 ha koło Łodzi zatrudniają do zarządkowania Zakłady Przemysłu Welnianego. Warunki pracy do omówienia. Mieszkanie zapewnione. Zgłoszenia osobiste przyjmują Dział Personalny Łódź, ul. Rzgowska 17a, tel. 198-10 wewn. 20. 631-K

Monterów maszyn gaźniczych oraz robotników do transportu załączających do Łódzkiego Warsztatu Napraw Maszyn Drukarskich Łódź, ul. P.K.W.N. nr 12. Zgłoszenia osobiste do Referatu Personalnego. 628-K

Inżynierów i techników na stanowiska inspektorów sieciowych oraz technika normowania poszukuje Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyczne w Łodzi Piotrkowska 61. Zgłoszenia przyjmuje Sekcja Personalna. 611-K

Ogłoszenia drobne

- LEKARZE**
Dr LASZEWSKI skórne weneryczne 15-17.30 Armii Ludowej 27 róg Narutowicza. (2972-G)
Dr CZYZYKOWSKI choroby wewnętrzne, serca, reumatyczne. 4-6 Gdańska 65a. (2264-G)
Dr JADWIGA ANFOROWICZ skórne, weneryczne. Kobiectwa 15-19. Próchnika 8. (2781-G)
Dr KUDREWICZ specjalista weneryczne, skórne 8-9.30 3-5 Piotrkowska nr 106. (2959-G)
Dr ZAURMAN specjalista skórne, weneryczne 8-9.30, 4-6 Narutowicza 2.
Dr REICHER specjalista weneryczne, skórne, płciowe (zaburzenia) Piotrkowska 14 czwarta — siódma. (2318-G)
- GABINET DENTYSTY**
GABINET dentystryczny specjalność korony i zęby stielonowe Pawlikowski. Sienkiewicza 27 m. 18 tel. 108-23. (2681-G)
- KUPNO-SPRZEDAŻ**
KUPNO sarniutrowe pasczowe sukienkowe? paczek PKO kurpie sprzedaje sklep z samodzielnymi, Piotrkowska 130
- KUPIE KROSNÓ RECZNE** z regulatorem i bitem dwuskrzynkowym 180 cm szerokość. Wiadomość Armii Czerwonej nr 21, m. 14 wieczorem od godz. 19. (2827-G)
- KUPIE skrzypce włoskie.** Wiadomość P.otrzkowska 79, m. 19. (2777-G)
- SPRZEDAŻ** używane umebliowanie sypialni i sło łowego Zakątna 45-23 w podwórzu. (2751-G)
- SPRZEDAŻ** tanio radio „Mende”. Wiadomość — Rybna 20. (2710-G)
- KUPIE** wózek spacerowy czeski. Dzwonić 173-40.
- NOWOCZESNE** urządzenie do pisowania sprzedam. Jadwiga Kowalska Ozorków, ul. Złotowska 54
- KUPIE** kurki zarostowe, skóry węzowe i inne. Tel. 149-22 dzwonić od godz. 16. (3059-G)
- SPRZEDAŻ** biurko dębowe, serwis stołowy, Jarcza 82, m. 7. (3077-G)
- MOTOCYKL** „Harley” 750 z koszem „Zündapp” 500 sprzedam. Jasna 8-2 (Julianów). (3082-G)
- SPRZEDAŻ** maszynę gabinetową „S ngera” Plac Kościelny 4, m. 27.
- SPRZEDAŻ** umebliowanie stolowego, 10tko dziecięce. Tel. 277-21 od 17.
- SAMOCHÓD** „Steyr” z licznikiem oraz częściami zam. ennymi sprzedam. — Żurawia 20, II piętro.

MOTOR „Olimpia” górna po remoncie sprzedam ul. Wysokiego 9 przy Rzgowskiej, Zielniński. (3032-G)
KUPIE radio odbiornik doskonały. Aleksandrowska 13a (Zabieniec) Fiszler. (2992-G)
SPRZEDAŻ radio 6-cio lampowe. Nawrot 81, m. 8. (2971-G)
SPRZEDAŻ zegar „Argo” mały do taksówki. Limanowskiego 113-17.
WÓZEK głęboki tanio sprzedam. Tel. 222-92.
SPRZEDAŻ tanio 3 ule, 1 rój. Łódź. Deotymy 6, dojazd Dąbrowskiego, przystanek Zapolska.
KUCHNIE gazowa z piekarnikiem kupię. Strzelecki, 22 Lipca 10 (sklep)
KROSNÓ ręczne kupię natychmiast. — Oferty zebrań, Piotrkowska 96.

SPÓŁDZIELNIA PRACY „BETON” uruchomiła w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 201 Punkt USŁUGOWY ZDUŃSKI dla świata pracy

Powiatowa Usługowa Spółdzielnia Pracy METALOWO-DRZEWNA na powiat Łódź i m. Zgierz w Zgierz, ul. Piątkowska 35 przyjmuje zamówienia na wykonanie wszelkich robót z zakresu kowalstwa, ślusarstwa, tokarstwa, spawalnictwa elektrycznego i acetylenowego jak również stolarstwa i kołodziejstwa. Zlecenia wykonuje z własnego i powierzonych surowca. 606 K

ZAFIAROW. PRACY
POMOC domowa dochodząca potrzebna. Południowa 16-9. (3047-G)
POMOC domowa do 3 dorosłych osób potrzebna. Załusze 6-54 (przy NowoK.). (3031-G)
POTRZEBNA pielęgniarka wykwalifikowana do biżuterii 6-miesięcznych na wyjazd do Częstochowy. Warunki dobre. Zgłaszać się Łódź, 1 Maja 11 m. 2 Belfer. (3022-G)
POTRZEBNA pomoc domowa. Wschodnia 17, m. 1, Orzechowo. (3023-G)
POTRZEBNA pomoc domowa. Zielona 35-4, front I p. (3092-G)
POMOC domowa potrzebna od zaraz. Referencje konieczne ul. Hutowa 15 m. 8 (dawniej St. Keniowski).
POMOC domowa potrzebna, referencje konieczne Gdańska 21, m. 27.
DOCHODZĄCA z referencjami na parę godzin dziennie potrzebna. Tel. 191-88 od 5-6.
POMOC domowa potrzebna do lekarza, Kilińskiego 145, m. 7.
POTRZEBNA gospośka lub pomoc domowa. Próchnika 25, m. 6. (2867-G)

LOKALE
ZAMIENIĆ 4 pokoje, słoneczne, kuchnia, wszelkie wygody, śródmieście na także 3 lub 2 pokoje. Oferty kierować do Biura Ogłoszeń Piotrkowska nr 96 „2766”. (2766-G)
STARSZE małżeństwo poszukuje pomieszczenia z niekierującą wężem. Oferty „2992” składać do Biura Ogłoszeń Piotrkowska nr 96. (2893-G)
ZAMIENIĆ pokój z kuchnią w Krosniewcach Kutnowskich przy dworcu na pokój z kuchnią w Łodzi. Przedziałana 42, m. 35 Łódź. (3041-G)
ZAMIENIĆ 2 duże słoneczne pokoje z kuchnią, wygody, śródmieście III piętro na 3 pokoje na przedmieściu, pożądamy Julianów. Oferty Biura Ogłoszeń Piotrkowska 96 pod „3088”. (3088-G)

ZAKŁADY CZOLENEK TKACKICH Łódź, ul. Wólczańska nr 206-210 przypominają, że stosownie do uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. 12. 1950 roku wszelkie zażalenia i odwołania załatwia dyrektor lub jego zastępca w poniedziałki od godz. 14 do 17. Jeśli w poniedziałek przypada dzień wolny od pracy, dniem przyjęcia jest najbliższy dzień powszedni tygodnia. 615-K

ZJEDNOCZENIE BUDOWNICTWA MIEJSKIEGO w Łodzi, ul. Piotrkowska 55 przypominają, że stosownie do uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. 12. 1950 roku wszelkie zażalenia i odwołania załatwia dyrektor lub jego zastępca w poniedziałki od godz. 15.30 do 17. Jeśli w poniedziałek przypada dzień wolny od pracy, dniem przyjęcia jest najbliższy dzień powszedni tygodnia. 576-K

POSIADAM kartę reżymistyczną na naprawę maszyn do szycia, poszukuję lokalu sklepowego w centrum lub w pobliżu z lokalem. Oferty pod „2692” składać do Biura Ogłoszeń Piotrkowska 96.
ZGUBIŁO koncesję wyd. przez Zrzeszenie Kupców, kartę rejestracyjną wyd. przez 6 Oddział Finansowy. Legit. Zrzeszenia Kupców na nazwisko Andrzej Dobruszek, Chelmońskiego 3.

WYDAJE INSTYTUT PRASY „CZYTELNIK” Redakcja i Administracja Łódź ul. Piotrkowska 96, tel. Centrala 283-00 Red. nac. 125-64, godz. przyj. 10-12, 2-13 Sekretarz odpow. 294-75 godz. przyj. 10-12, dział gospodarczy 293-06 wewn. 36 oraz 293-82 dział sportowy 208-95 dział kult. 141-16, dział miejski 43-86 i 293-00 wewn. 37 dział listów i korespondentów 283-00 wewn. 41 i 114-32 Redakcja rekopisów nie zwraca 23 treści i terminy ogłoszeń nie bierze odpowiedzialności. Dział ogłoszeń Piotrkowska 96 tel. 111-50 i 114-75 czynny 8-16 w soboty 8-14 Cena w prenumeracie pocztowej 5 zł miesięcznie REDAGUJE KOLEGIUM REDAKCYJNE

Wypowiedzi łódzkich naukowców i artystów

Śmierć wyrwała z szeregu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i całego obozu postępu Przywódcę, Nauczyciela strategii i taktyki w walce o budowę nowego społeczeństwa. Śmierć zabrała człowieka, który wiodł zwycięsko naród radziecki poprzez socjalizm ku komunizmowi i wskazywał drogę w tym kierunku innym narodom. Odszedł z tego świata Wódz mas pracujących, niestrudzony bojownik o pokój, gorący rzecznik pracy twórczej, rzecznik wiązania zdobywczy naukowiec z życiem i z potrzebami człowieka.

O wielkości człowieka świadczą czyny, a nie słowa. Dlatego Stalina już za życia nazwano Wielkim. Odszedł Przywódca i Nauczyciel, pozostały jednak owoce Jego działalności, pozostała Jego nauka i wytyczne dla jej zwycięskiej realizacji.

Prof. dr Aleksander Pruszczyński
Akademia Medyczna
w Łodzi

Złota, która okryła narody Kraju Rad i całą postępową ludzkość, obejmuje także artystów całego świata. Józef Stalin był nie tylko mecenasem i protektorem sztuki radzieckiej, która zwłaszcza w Jego epoce zyskała miano przodującej sztuki na świecie, ale był on matką młodości, był on matką sztuki plastycznej, poezji, dramatu i muzyki związanej z osobą Józefa Stalina.

pieć powiedzieć, że mało jest takich dzieł, które nie były by związane z Jego gigantyczną postacią bądź bezpośrednio, bądź pośrednio. Ale choć Józef Stalin nie żyje, wpływ Jego na przodującą sztukę nie ustanie, przeciwnie, można przewidzieć, że wzmoże się do rozmiarów niespotykanych w dziejach kultury.

Przed niespełna dwoma miesiącami dane było grupie artystów polskich, goszczących w Moskwie, wystąpić przed Józefem Stalinem i uzyskać Jego uznanie. Teatr i muzyka polska chlubiła się tym i chlubi. Tym bardziej wstrząśnięci do głębi artyści polscy łączą się w serdecznym bólu ze swymi radzieckimi kolegami po stracie Wodza postępowej ludzkości, a zarazem ich Opiekuna i znawcy sztuki.

Jerzy Merunowicz
Kierownik artystyczny
Teatrów Muzycznych
w Łodzi

Jako pracownik nauki niezmiernie boleśnie odczułem śmierć wielkiego wodza narodów radzieckich i mas pracujących całego świata, wielkiego budowniczego socjalizmu i genialnego uczonego — Józefa Stalina. W tej tragicznej godzinie jeszcze silniej zjednoczyłem się z kolegami, którzy w tym momencie, idąc i wskazując, jeszcze ofiarniej wcielają je w życie. Polscy uczeni, wierni wielkiemu testamentowi Stalina, będą na dal wytrwale kroczyć po wytycznej przez Niego dro-

dze, po drodze prowadzącej do dobrobytu i szczęścia ludzkości.

dr Witold Janowski
prof. Politechniki Łódzkiej
prodziekan Wydz. Chem.
PŁ

Bezwzględne prawo śmierci wyrwała Józefa Stalina z szeregu bojowników o pokój i lepsze jutro dla ludzkości. Przeszedł do historii jeden z największych naukowców, polityków i strатегоw, pogromca faszyzmu. Jest to bolesny cios nie tylko dla narodów zjednoczonych w socjalistycznym Związku Rad, lecz także dla krajów demokracji ludowej i całej postępowej ludzkości. Zabrakło wodza, który pewną ręką prowadził klasę robotniczą do zwycięstwa. Ale pozostały nam Jego wskazania. Jego wielka nauka o budowie szczęścia całej ludzkości.

Jan Augustyniak
dyrektor Biblioteki Miejskiej
im. Waryńskiego w Łodzi

Umarł Człowiek Historii, którego żadna trumna nie pomieści. Żyją bowiem i płodną wartością są te wizje i zarysowane ich formy realizacyjne, które zostawił milionom ludzi Józef Stalin: zarówno kształty sprawiedliwego świata, jak i możliwości do zrealizowania kształt pokoju.

Umarł Człowiek, który uskrzydlił masy nie spotykanej dynamiką i awansował je na świadomych twórców nowej epoki. Ta dynamika i świadomość są również niezmiernie ważnym elementem ży-

cia Józefa Stalina, elementem — którego nie ogarnia śmierć.

Józef Kononowicz
literat

Odszedł od nas twórca nowej epoki, człowiek, który wytyczył nowe drogi sztuce i wskazał, jak powinien pracować artysta, by twórczość jego była zrozumiała dla wszystkich.

Jego wskazania staną się niewzruszalnym fundamentem dla dalszego rozwoju sztuki jako ognia budowy ustroju socjalistycznego.

Kazimierz Sikorski
Rektor Państw. Wyższej Szkoły Muzycznej w Łodzi

Gdy zabrakło Józefa Stalina, nie mogłem oprzeć się wrażeniu wielkiej, jakby obojętnej doznanej krzywdy, wielkiej pustki duchowej. Nie mogłem oprzeć się uczuciu trwogi, że to w dniach największego napięcia walki o wolność i pokój — opuścił nas wielki Wódz, genialny polityk, człowiek o żelaznej woli i gorącym sercu. Zrozumiałem jednocześnie, że po tej wielkiej stracie jesteśmy zobowiązani do jeszcze większej pracy, do jeszcze większej wartości społecznej — wzmocnionych wysiłków w myśl Jego wskazań.

W obliczu tej straty dodaje mi otuchy myśl, że słowa zawarte w Jego dziełach, że specyficzna siła Jego geniuszu, tworzącego nowe wartości społeczne i naukowe, będą nam stale towarzyszyć jako wzór społecznego, politycznego i naukowego myślenia. Że w tej formie zawsze pozostanie z nami. Że po zostanie zawsze z nami w naszej nieustępliwie walce o pokój i prawa człowieka.

Dr Marian Minich
dyrektor Okręgowego Muzeum Sztuki w Łodzi

Hołd Wielkiemu Stalinowi

oddano na uroczystej sesji Rady Narodowej m. Łodzi

Wczoraj odbyła się w sali MDK uroczysta sesja Rady Narodowej m. Łodzi, poświęcona wyrażeniu hołdu i uczczeniu pamięci Wodza postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Na uroczystość przybyli członkowie Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi i rad dzielnicowych oraz liczni przedstawiciele społeczeństwa. W prezydium m. in. zasiadli: I sekretarz KŁ PZPR Jan Jabłoński, przedstawiciel W. P. płk. Szubiec, przewodniczący ORZZ Marian Sumerowski oraz przewodnicy pracy.

Sesję zajął Przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi ob. Olasek, który m. in. powiedział:

Czcząc pamięć genialnego Józefa Stalina, uroczystość ślubujemy, iż jak żelazny ęka straż będziemy Jego wiecznym żywym ideałem, nauką i wskazaniem. Umacniając stałe władzę ludową, pomnażając siłę naszej ojczyzny — ważnego ognia światowego obozu pokoju — sztagardem którego jest STALIN. Wierni Jego wskazaniom wzmocnić będziemy nieustannie czujność wobec wrogów Polski, wobec wszelkich poczynań imperialistycznych podlegających wojennym, wobec wszelkich przejawów działalności wroga klasowego, wobec zdrajców narodu — pozostałych na usługach międzynarodowego kapitalizmu. Z nieśmiertelnym imieniem STALINA, który żył będzie wiecznie w naszych sercach, łączymy naszą walkę o wzmocnienie potęgi obronnej naszej ojczyzny, o jej rozkwit — o pokój i socjalizm.

Na wniosek mówcy, zebrani powstaniem z miejsc i jedno-

minutową ciszą uczcili pamięć Józefa Stalina.

Z kolei odczytane zostały odezwy KC KPZR, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR oraz depesza kondolencyjna i odezwa KC PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Następnie wystosowano depeszę kondolencyjną do ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego ZSRR w Polsce, w której Prezydium RN pisze m. in.:

„Robotnicza Łódź, która bohaterka Armia Czerwona, kierowana przez Józefa Stalina wyzwoliła w 1945 r. spod jarzma faszyzmu, na zawsze zachowa pamięć o największym człowieku, jakiego zna historia.

Realizując wskazania Józefa Stalina, niezłomnie walcząc będziemy o szybsze zbudowanie socjalizmu w naszym kraju, o stałe pogłębianie wciśniętej przyjaźni z bratnimi narodami Zw. Radzieckiego i o trwałe zwycięstwo pokoju, którego sztagardem jest Józef Stalin.

Uroczystą sesję zakończono odsłusowaniem „Międzynarodówki”.

Głos wolnych kobiet

(Dokończenie ze str. 6)

miłość do Partii, do klasy robotniczej, do narodu.

— Czy byłoby możliwe — pyta rektor PWSP prof. dr. Hanna Szmuszkowicz — aby kobieta była rektorem wyższej uczelni w Polsce, gdyby nie było Rewolucji Październikowej, gdyby nie było Józefa Stalina, któremu naród polski zawdzięcza swe wyzwolenie z jarzma kapitalistów i obszarników oraz zdobycia władzy przez lud pracujący?

Imię Józefa Stalina jest nierozdzielnie związane z walką o wyzwolenie i równouprawnienie kobiet polskich.

„Mówimy, że wyzwolenie robotników powinno być dziełem samych robotników; zupełnie tak samo wyzwolenie kobiet — robotniczek powinno być dziełem samych kobiet...”

Wciągnięcie do tego dzieła jak najszerszej masy kobiet, nie tylko partyjnych, ale również bezpartyjnych — oto czołowe zadanie dla ruchu kobiecego.

MARIAN BIELECKI

„RADIO”
na 8. i 9. III.
Program okolicznościowy

Głos literatów łódzkich

W osobie Wielkiego Zmarłego czcimy nie tylko Wodza postępowej ludzkości, Rewolucjonistę i Obrońcę mas uciskanych, ale i Myśliciela, Koryfeusza Nauki i Sztuki.

Prace Jego otworzyły w historii literatury nowy okres. Stalin mówił:

„O losach narodów i państw decydują teraz nie tylko wodzowie, ale przede wszystkim i głównie miliony mas pracujących. Robotnicy i chłopcy, którzy bez szumu i hałasu budują fabryki i zakłady przemysłowe, kopalnie i koleje, kołchozy i sowchozy, którzy stwarzają wszystkie dobra materialne, którzy karmią i odziewają wszystkich — oto są prawdziwi bohaterzy i twórcy nowego życia.

Wskazania Stalina pozwoliły artystom i pisarzom dojrzeć i otworzyć oblicze prostej, czystej, bohatera naszych czasów, budowniczego socjalizmu.

Nauka Stalina o przekształcającej społeczeństwo roli idei socjalizmu uzbudowała twórców w niezwykły orzeł wychowania nowego człowieka.

Stalin zdefiniował rolę pisarza jako „inżyniera dusz ludzkich”. Określił metodę twórczą epoki

socjalizmu jako metodę realizmu socjalistycznego.

Stalin wytyczył kulturze drogę bujnego rozwoju i rozkwitu. Mówił: „Socjalistyczna w swojej treści, narodowa w formie — taka jest owa ogólnoludzka kultura, do której zmierzają socjaliści”.

Stalin zmarł, nauka Jego żyje i zwycięża.

Kierując się wielkimi wskazaniem, pisarze łódzcy, podobnie jak wszyscy pisarze obozu demokracji i postępu, będziemy walczyli o realizację testamentu Stalina: o zwycięstwo idei socjalizmu i pokoju. Będziemy służyli swoim dziełami sprawie człowieka pracy w Łodzi i wszędzie tam, gdzie buduje on nową ustrój, nową lepszą przyszłość.

Będziemy pomagali mu piórem tak jak uczył nas tego Stalin.

ZARZĄD I CZŁONKOWIE
ZW. LITERATÓW POLSKICH
ODDZIAŁ W ŁODZI

NIEDZIELA
8
MARZEC
DZIŚ
Wincentego
JUTRO
Franciszka

WAŻNE TELEFONY
Pogot. Ratunkowe 254-44
Straż Pożarna 6
Kom. Miejska MO 253-60
Miejski Ośr. Infor. 158-15

**DYZURY
APTEK**

3.3. (niedziela):
Apteki: nr 6 (Piotrkowska 165), nr 48 (Narutowicza 6), nr 15 (Rzgowska 147), nr 20 (Więckowskiego 21), nr 31 (Karolewska 48), nr 3 (Przybyszewskiego 41), nr 46 (Limanowskiego 80).

3.3. (poniedziałek):
Apteki: nr 2 (Piotrkowska 95), nr 8 (Armii Czerwonej 53), nr 28 (Złotej 63), nr 51 (Plac Wolności 2), nr 30 (Nowolki 81), nr 32 (Rzgowska 51), nr 5 (Gdańska 23), A. S. nr 41 (Al. Kosciuszki 48) dyżuruje codziennie.

DYZUR POŁOŻNICZO-GINEKOLOGICZNY
3.3. dyżuruje cała doba szpital im. M. Curie-Skłodowskiej — ul. Curie-Skłodowskiej 15.
3.3. Od godz. 8 do 20 szp. im. dr. H. Wolf —

CO? Gdzie? KIEDY?

ul. Zagłównicka 34; od godz. 20 do 8; szp. im. dr. M. Madurowicza — ul. Krzemieniecka 5.

TEATR

NOWY (Więckowskiego 15) g. 15.30 i 19 „Burza”, g. 3.3. 19 „Burza”, g. 19 „Burza”
POWSZECHNY (Obr. Siłingradu 21) g. 19 „Intryga i miłość”, g. 3.3. nieczynny.
IM. ST. JARACZA (Jaracza 27-29) g. 16 i 19 „Pułkownik Foster”, g. 3.3. g. 18 „Pułkownik Foster”.
MAŁY (Traugutta nr 1) nieczynny.
MUZYCZNY (Piotrkowska 243) nieczynny
„PINOKIO” (Kopernika 16) nieczynny.
„ARTEKIN” (Piotrkowska 152) nieczynny.

KINA

BAŁTYK (Narutowicza 20) „Młoda Gwardia” I ser. g. 14, 15, 18, 20 dozw. od lat 7, por. g. 10, 12; g. 3.3. 14, 15, 18, 20.
G. DYNIA (Przejazd nr 2) Program filmów dokument. i kul. - oświat „Skoki na nartach”
„W pracowniach polskich astronomów”
„Stas Spóźnialski”
PKF 9-53 g. 15, 18 dozw. od lat 7; g. 3.3. „Radziecka Litwa” PKF 10-53.
„Diabelska grań” g. 20 dozw. od lat 7. Progr. dla najmłod. „Król Lav-

dy” g. 16, 18, 20, dozw. od lat 12, por. g. 11; g. 3.3. g. 18, 20.

SOJUSZ (Nowe Złotno) „Bohaterowie Mandżurii” g. 13, 15, 17, 19, dozw. od lat 12, por. g. 11 „Leśna opowieść” dod. „Świat młodych” 3-50; g. 3.3. „Mały partyzant” g. 13.30, dozw. od lat 7.

STYLÓWY — Nieczynne z powodu remontu.

SWIT (Bałucki Rynek 1) „Malżeństwo Katarzyny” dod. „Skrzydlata młodzież” g. 15.30, 17.45, 20, dozw. od lat 14, por. g. 11; g. 3.3. g. 17.45, 20.

TATRY (Stenkiewicza 40) „Córki Chin”, dod. „Nauka bliżej życia”, g. 16, 18, 20, dozw. od lat 14, por. g. 11.30 „Młodzi marynarze”; g. 3.3. „Panna bez posagu”; g. 16, 18, 20, dozw. od lat 16.

WISŁA (Przejazd nr 2) „Chłopcy znad Krancich” dod. „Harcze na zledeci” g. 15, 18, 20, dozw. od lat 12, por. g. 12; g. 3.3. g. 16, 18, 20.

WŁÓKNIARZ (Próchnika 10) „Człowiek z karabinem” g. 14, 15, 18, 20, dozw. od lat 12; g. 3.3. g. 16, 18, 20, por. g. 10, 12 „Blaj Kłód” dod. „Wy eleczka do Warszawy”.

WOLNOŚĆ (Napierkowski 16) „Krajoznik Wargę”, dod. „Skoki na nartach”, g. 14, 16, 18, 20, dozw. od lat 12, por. g. 10, 12; g. 3.3. g. 14, 16, 18, 20.

ZACHĘTA (Złotej 26) „Niezapomniany rok 1919” g. 16, 18, 20 dozw. od lat 12, por. g. 11; g. 3.3. g. 18, 20.

domił sobie, że znajduje się na samym końcu bulwaru łączącego ulicę Lenina z zakładami metalurgicznymi. Jak daleko od śródmieścia!... Jednakże w myślach i we wspomnieniach zabrął znacznie dalej, odświeżając w pamięci te czasy, kiedy na Mielkowie wartkim nurtem płynęło życie, zasługujące w całej pełni na miano podziemnego, kiedy często zdarzało mu się, jako znanemu już wówczas szlifierzowi, spotykać na ulicach tej dzielnicy Nikodema Chałuziewa, fałszywie słodkiego w obęściu i jakoś dziwnie oglądającego się podczas przypadkowych rozmów na wszystkie strony... Rozmyślając o tych czasach, Grzegorz Modestowicz zbliżył się do ostatniego przystanku tramwajowego na placu przed fabryką.

Grzegorz Modestowicz lubił tę dzielnice. Część ulic zachowała jeszcze swój wygląd z lat minionych, kiedy dzisiejsze potężne zakłady przemysłowe były tylko małą fabryczką, wyrabiającą cynną w owych czasach blachę cynkową, która nie rdzewiała i dzięki temu ceniona była na wagę złota przez kolonistów Ameryki Północnej. Ściany domów poczerpniały